

Lysglimt! **ved sykehjemsprest Olga Tvedt**

Lystenning i Jesu navn

Noen sitter forventningsfulle, noen sitter med lukkede øyne, noen småsover... Noen strever med å plassere rullestoler inn i sirkelen. En del av ”ritualet” er den gjentagende diskusjonen om vi kan få lov til å sette rullatorene ut på gangen. Mange vil nødig gi slipp på sin, selv om det bare er for en drøy halvtime, (og for all del må ikke håndvesken slippes ut av syne!)

Så tennes Kristuslyset, fulgt av løfterike ord om at ”Hos deg, Gud, er livets kilde. I ditt lys ser vi lys.”

Deretter tenner vi lys for hverandre, for å se og bli sett. Det tennes lys for hver enkelt med navns nevning mens vi ser på den vi tenner lys for...

Og lyset sprer seg: Hoder løftes, rygger rettes, smilene stråler, øynene lyser... mange takker.

Etter at vi har tent lys for alle i sirkelen, tennes lys for øvrige beboere, brukere og ansatte, for familie og venner. Spesielle personer og begivenheter som opptar oss akkurat der og da, flettes inn og får sine lys. Vi avslutter med å tenne lys for fred på jord og ber om at håpet aldri må slukne.

Så runger Fadervår, i gammel versjon, ut i lokalet. Mange med ulike språkproblemer, ber sitt Fadervår med fast og klar stemme.

Når tonene fra ”Kjærlighet fra Gud” (eller andre kjente salmer som ble pugget i barndommen) sprer seg i rommet, skjer under på under:

De stumme beveger leppene. Ord, strofer eller enda til hele vers synges av de som har mistet ordene.

Gjennom 3000 år gamle ord tar vi imot ”lyset fra Guds ansikt” og velsigner hverandre.

Taklys og lampetter slukkes. Til tonefølge eller i stillhet tar vi stråleglansen inn i våre hjerter så den kan varme oss og bære oss gjennom dagene som ligger foran.

Lystenning på tvers av grenser

Noen ganger har vi lystenning som ikke er knyttet til andakt eller gudstjeneste.

Lysene eier vi sammen på tvers av skillelinjer som språk og religion.

Gjennom lystenning deler vi både gleder og sorger.

Det gamle utsagnet ”det er bedre å tenne et lys enn å forbanne mørket” lever i beste velgående, i en litt omskrevet form:

”Det er bedre å tenne lys enn å stirre seg blind på mørket”.

”Å så pent!”, ”jeg blir så glad inni meg”, ”dette var en koselig stund”, ”så godt det er å være her”, ”skal vi ha lystenning neste uke også?” ....